

Sygnatura akt I C 9/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2016 r. w K.

sprawy z powództwa Z. U.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I zasądza od strony pozwanej (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda Z. U. kwotę 3.303,82 zł (trzy tysiące trzysta trzy zł 82/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26.03.2016 r. do dnia zapłaty;

II dalej idące powództwo oddala;

III zasądza od strony pozwanej (...) Towarzystwa (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda Z. U. kwotę 2.083,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV przyznaje biegłemu J. W. (1) kwotę 221,54 zł tytułem wynagrodzenia za uzupełniającą opinię złożoną na rozprawie,

V nakazuje stronie pozwanej (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W., aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa – Sądowi Rejonowemu w Kamiennej Górze tytułem wydatków wyłożonych przez Skarb Państwa kwotę 219,75 zł.

Sygn. akt I C 9/16

UZASADNIENIE

Powód Z. U. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. w W. kwoty 3.303,82 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1.217,00 zł (wraz z kwotą opłaty skarbowej od pełnomocnictwa).

Uzasadniając swoje żądanie powód podał, że w dniu 20 marca 2015r. doszło do kolizji drogowej, której sprawca miała zawartą ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Powód podał dalej, że w wyniku wypadku uszkodzeniu uległ stanowiący jego własność samochód marki A. (...) nr rejestracyjny (...). Powód wskazał, że strona pozwana uznała zasadę swej odpowiedzialności i w toku postępowania likwidacyjnego wypłaciła odszkodowanie w kwocie 1968,59 zł. Powód podniósł, że rzeczywisty koszt naprawy samochodu opiewa na kwotę 4.657,41 zł i został ustalony na podstawie opinii rzeczoznawcy sporządzonej na zlecenie powoda. Powód podał, że wnosi o zasądzenie kwoty 2688,82 zł jako różnicy pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem a odszkodowaniem należnym oraz kwoty 615,00 zł stanowiącej koszt wykonania opinii.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Uzasadniając swoje stanowisko przyznała, że w związku łączącą ją obowiązkową umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych ze sprawcą, ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki wypadku. Podniosła, że ustalona i wypłacona przez ubezpieczyciela suma tytułem kosztów naprawy rekompensuje poniesioną przez powoda szkodę. Zdaniem strony pozwanej wysokość odszkodowania należy ustalić w oparciu o rzeczywisty koszt naprawy pojazdu, który poniósł powód. Strona pozwana podniosła, że wycena naprawy ma charakter teoretyczny i nie zawsze odpowiada rzeczywistości poniesionym kosztom. Ponadto – wskazała strona pozwana – dokonana przez ubezpieczyciela wycena wysokości szkody została sporządzona zgodnie z zaleceniami producenta, na podstawie kosztorysu naprawy sporządzonego w specjalistycznym systemie napraw A., z zastosowaniem średnich stawek za 1 rbg obowiązujących lokalnie. Zdaniem strony pozwanej, odszkodowanie ustalone metodą kosztorysową powinna być wyliczone w oparciu o części równoważne do oryginalnych lub części porównywalnej jakości, a nie o oryginalne części zamienne. W ocenie strony pozwanej, koszt sporządzenia opinii na koszt powoda nie stanowi normalnego następstwa szkody i żądanie zwrotu jej kosztów jest nieuzasadnione.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 28 lutego 2014r. doszło do kolizji drogowej, w której uszkodzeniu uległ samochód powoda marki A. (...) nr rejestracyjny (...).

/dowód: zgłoszenie szkody przez powoda znajdujące się w aktach szkodowych/

Sprawca wypadku ubezpieczona był u strony pozwanej w ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Po zgłoszeniu szkody przez powoda, ubezpieczyciel ustalił koszty naprawy samochodu na kwotę 1.968,59 zł i wypłacił ją Z. U..

/okoliczności bezsporne/

Powód, nie zgadzając się z takim wyliczeniem należnego mu odszkodowania, zlecił rzeczoznawcy S. G. sporządzenie kalkulacji szkody. Rzeczoznawca ten wyliczył koszty naprawy auta na kwotę 4.657,41 zł. Za opinię tę powód zapłacił rzeczoznawcy kwotę 615,00 zł.

/dowód: opinia rzeczoznawcy z 22.05.2015r. – k – 9-14, faktura VAT – k – 8/

Uzasadniony koszt naprawy uszkodzeń samochodu powoda powstałych w wyniku kolizji wynosił 5.229,85 zł.

/dowód: opinia biegłego inż. J. W. – k – 64-86 i opinia ustna złożona na rozprawie w dniu 5 października 2016 r. – k – 119, zmiany stawek rbh – k – 115, raport rzeczownika ubezpieczonych – k – 116-117/

Sąd zważył co następuje:

W pierwszym rzędzie należy zauważyć, że strony podawały różne daty wystąpienia kolizji, w trakcie której doszło do uszkodzenia pojazdu powoda. Na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach szkodowych (pisemne zgłoszenie szkody przez powoda) nie musi budzić wątpliwości, że do wypadku doszło w dniu 28 lutego 2014r., a nie jak wskazywał powód, w dniu 20 marca 2015r.

Sporna między stronami nie była kwestia zasad odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę, lecz określenie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu powoda. Brak było danych co do kosztów naprawy pojazdu poniesionych przez powoda, dlatego należało koszty te ustalić metodą kosztorysową. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą „jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach (...), z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej” (patrz. System prawa cywilnego pod redakcją T. Dybowskiego, tom III Ossolineum 1981r., s. 214). Zgodnie z treścią przepisu art. 361 par. 2 k. c., naprawienie szkody obejmuje m.in. straty, które poszkodowany poniósł. Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody

powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Powód wybrał ten drugi sposób.

Ustaleń w zakresie określenia uzasadnionych kosztów naprawy sąd dokonał na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny kosztów napraw powypadkowych. Biegły ten w pisemnej opinii wyliczył te koszty a w uzupełniającej ustnej opinii odniósł się do zastrzeżeń strony pozwanej co do zastosowanych stawek za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych. Biegły przedstawił przy tym rekomendację rzeczownika ubezpieczonych co do wysokości stosowanych stawek za roboczogodzinę prac blacharsko – lakierniczych na terenie województwa (...), która kształtowała się na poziomie 120 – 180 zł. W pisemnej opinii biegły odniósł się także krytycznie do metodologii kalkulacji szkody zastosowanej przez stronę pozwaną, gdzie zastosowano niestosowane przy rozliczaniu szkód upusty cen części zamiennych i potrącenia ceny materiałów lakierniczych. Trzeba się zgodzić ze stanowiskiem biegłego, iż niedopuszczalne było ograniczanie ceny owych materiałów, gdyż konsekwencją powyższego byłoby przyjęcie lakierowania tylko części naprawianych elementów. Biegły wyjaśnił na koniec, że ustalenie stawek roboczogodzin przy naprawie pojazdu powoda przyjął na podstawie średnich stosowanych w warsztatach posiadających odpowiednie oprzyrządowanie i taka naprawa możliwa by była tylko w warsztacie specjalistycznym. Ponadto biegły wskazał, iż należało przyjąć ceny oryginalnych części zamiennych z logo producenta pojazdu, gdyż nie występują części producenta części oraz porównywalnej jakości. Należało więc przyjąć, że zakres szkody i jej wycena zostały określone w opinii biegłego sądowego, której konkluzje nie zostały skutecznie podważone przez stronę pozwaną.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela kształtował przepis art. 822 § 1 k.c. Skoro uzasadnione koszty naprawy wyniosły 5.229,85 zł a strona pozwana zapłaciła powodowi 1.968,59 zł, to kwota dochodzona pozwem z tego tytułu tj. 2.688,82 zł mieści się w różnicy pomiędzy uzasadnionymi kosztami naprawy a kwotą wypłaconą przez ubezpieczyciela. W zakres należnego powodowi odszkodowania wchodziły także koszty opinii sporządzonej na jego zlecenie przez rzeczoznawcę tj. 615,00 zł. Opinia ta weryfikowała w sposób decydujący wyliczenia strony pozwanej i dawała podstawy do określenia właściwych kosztów naprawy samochodu. Powód zgłosił żądanie zasądzenia odsetek od kwoty dochodzonej pozwem tj. od kwoty 3.303,82 zł od dnia wniesienia pozwu. Przed doręczeniem pozwu strona powodowa nie głośiła żądania zapłaty powyższej kwoty. W takiej sytuacji zastosowanie musi mieć termin 30 dni określony przepisem art. 14 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz. 392 ze zm.). Strona powodowa otrzymała odpis pozwu w dniu 24 lutego 2016 r., tak więc odsetki od kwoty 3.303,82 zł zasądzono od 26.03.2016 r. tj. od pierwszego dnia po upływie terminu 30 dni, w trakcie których powinna nastąpić wypłata należnego odszkodowania. To zadecydowało o oddaleniu powództwa w pozostałym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 100 zd. 2 k.p.c. Powód uległ w minimalnym zakresie, co do odsetek za kilkadziesiąt dni, dlatego stroną pozwaną obciążono obowiązkiem zwrotu powodowi całości poniesionych przez niego kosztów procesu. W skład tych kosztów wchodziły: 166,00 zł – opłata sądowa, 1.200,00 zł – koszty zastępstwa procesowego, 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, 700,00 – koszty opinii biegłego poniesione przez powoda. Łącznie była to kwota 2.083,00 zł

Biegłemu J. W. przyznano wynagrodzenie w związku z jego stawiennictwem na rozprawie w kwocie 221,54 zł. Wydatki te zostają wyłożone przez Skarb Państwa, dlatego na podstawie przepisu art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wydatkami tymi obciążono stronę przegrywającą sprawę. Z zaliczki na pisemną opinię pozostała nadwyżka zapłacona przez stronę pozwaną w wysokości 1,79 zł, dlatego ostatecznie obciążono obowiązkiem zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kwoty 219,75 zł.